

Інвестиції в освіту є критично важливим фактором для сукупної продуктивності та економічного зростання, оскільки сучасне зростання базується на технологічному прогресі, який вимагає більш кваліфікованої та освіченої робочої сили. Інвестиції в освіту також забезпечують негрошові вигоди, такі як більша тривалість життя, ширша участь у соціальному та громадському житті, більша соціальна згуртованість та зниження рівня злочинності.

Список використаних джерел:

1. Monitoring Environmental Progress (MEP). A Report on Work in Progress. World Bank, Washington 1995.
2. Becker G. Human Capital. A Theoretical Analysis with special Reference to Education. New York 1964. Patrz też: GS. Becker: The Economic Approach to Human Behavior. University of Chicago 1976.
3. Acemoglu D. Human Capital Policies and the Distribution of Income: A Framework for Analysis and Literature Review. Treasury Working Paper Series 01/03, New Zealand Treasury.
4. Cardenas M., Ponton A. Growth and convergence in Colombia 1950-1990. Journal of Development Economics, 1995.
5. Gemmell N. Evaluating the Impact of Human Capital Stocks and Accumulation on Economic Growth: Some New Evidence. „Oxford Bulletin of Economics and Statistics” 1996, Vol. 58, s. 9-28.
6. Rodriguez F., Rodrik D. Trade Policy and Economic Growth: a Skeptic Guide to the Cross-National Evidence. NBER Working Paper 1999, No. 7081.

Володимир ПОЛИНЯК

здобувач освітньо-наукової програми
«Менеджмент» ЗУНУ
Науковий керівник - д.е.н., професор
кафедри менеджменту, публічного
управління та персоналу ЗУНУ
Алла МЕЛЬНИК

**ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ЛОГІСТИЧНИХ
ПІДПРИЄМСТВ ПРИ РОБОТІ НА УМОВАХ АУТСОРСИНГУ**

В умовах підвищення конкуренції на ринку логістичних послуг зростає потреба посилення конкурентоспроможності підприємства. Одним із шляхів вирішення цієї проблеми є застосування аутсорсингу, що вимагає відповідності аутсорсингових операторів вимогам сучасності і побудови специфічної організаційної культури.

В світовій практиці передача логістичних послуг на аутсорсинг є поширеним способом зниження витрат на логістичні бізнес-процеси. За оцінками дослідників даної проблеми «Аутсорсинг є однією з найбільш

сучасних і успішних моделей, що дає змогу досягти реальних конкурентних переваг» [1]. « Термін «аутсорсинг» означає скорочення або відмову від власного бізнес-процесу, переважно не ключового або неприбуткового для підприємства і передачу його спеціалізованим компаніям» [1].

В якості таких останнім часом виступають невеликі компанії України, які працюють на умовах аутсорсингу, надаючи логістичні послуги операторів –провайдерів дистанційно переважно на зарубіжних логістичних маршрутах. Виконуючи ланцюжок функцій з координації процесу ефективної доставки товару (готової продукції, сировини) до споживачів (або логістичних терміналів), переданих підприємством, яке прагне забезпечити своєчасну і надійну доставку кінцевому споживачу, такі компанії виступають в ролі спеціалізованих логістичних посередників. Зміст робіт, відповідно організаційна культура таких підприємств відрізняється від роботи інших підприємств в сфері логістики, що не знайшло належного наукового аналізу в царині досліджень даної проблематики.

Компенсуючи цю прогалину, вивчивши практику роботи зазначених підприємств, відзначимо наступне:

– спеціалізовані логістичні посередники працюють переважно у сфері зовнішньої логістики;

– їх діяльність зосереджена на комплексному управлінні процесами транспортування вантажів до місць зосередження їх споживачів, або до місць зберігання вантажів, що дозволяє стверджувати, що вони де-факто частково виконують послуги експедиції;

– ця робота відбувається шляхом дистанційного надання логістичних послуг чітко визначеним клієнтам-перевізникам;

– вона базується на використанні сучасних інформаційних технологій для забезпечення комунікацій.

Дослідження ринку аутсорсингових логістичних послуг показує, що робота на ринках логістики зарубіжних країн ставить особливі вимоги до спеціалізованих компаній, їх провайдерів і безпосередньо до операторів, які виконують логістичні функції з супроводу вантажів:

1) необхідність дотримання загальної стратегії зв'язку з партнерами, відтак забезпечення клієнтоорієнтованого підходу в менеджменті загалом і організаційній культурі зокрема;

2) високий рівень володіння іноземною мовою (переважно англійською) для забезпечення високоякісної комунікації;

3) дотримання певної звукової ізоляції від інших учасників виробничого процесу підчас дистанційної комунікації з клієнтом;

4) своєчасне і гарантоване виконання роботи, дотримання графіку.

В будь якій моделі побудови організаційної культури визначальну роль відіграє зміст робіт, умови і алгоритм їх виконання. В досліджуваному випадку варто зазначити, що:

- робота здійснюється в значній мірі у вечірній і нічний час, що не відповідає режиму роботи українських підприємств, а можливість її виконання ускладнюється запровадженням комендантської години в період війни;
- виникають труднощі взаємозаміни виконавців;
- спостерігається висока залежність оплати праці від обсягу виконаних робіт;
- мають місце ризики, обумовлені можливими змінами попиту на логістичні послуги на зовнішніх ринках;
- «сервіс- провайдер залучає власний персонал до реалізації проекту в міру його необхідності» [2];
- важко передбачити перспективи розвитку даного напрямку роботи в майбутньому.

Водночас проведений аналіз показує, що організаційна культура досліджуваних підприємств опирається на те, що :

- 1) надання логістичних послуг на умовах аутсорсингу є відпрацьованим процесом;
- 2) покращуючи якість обслуговування, можна добитись гарантій довготривалої співпраці;
- 3) є можливість для застосування гнучкого підходу до визначення чисельності персоналу і його структурування;
- 4) у працівників створюється потреба і можливість покращити власні знання і підвищувати кваліфікацію;
- 5) працюючи з зарубіжними партнерами, колектив отримує ефективний спосіб удосконалення власної організаційної культури або формування сучасної корпоративної культури.

Попри це, дослідження специфіки організаційної культури українських провайдерів логістичних послуг на засадах аутсорсингу із зарубіжними клієнтами показало такі негативні характеристики:

- відсутність, зазвичай, довготривалих угод з партнерами;
- висока плинність кадрів;
- проблема тривалої підготовки персоналу для виконання змісту робіт;
- орієнтація на персональний результат, без належної системи мотивації щодо підвищення ефективності роботи компанії і її конкурентоспроможності на даному сегменті ринку;

– недостатня врегументованість взаємовідносин між працівниками, що вказує на необхідність серйозної роботи менеджменту над розвитком корпоративізму в організації.

Здійснюючи комунікації з зарубіжними партнерами і формуючи організаційну культуру компанії, що працює на засадах аутсорсингу в логістиці, треба чітко усвідомлювати спонукальні чинники зарубіжних партнерів щодо передачі розглянутих нами логістичних функцій в аутсорсингу, вміти об'єктивно оцінити ринок провайдерів, виявити переваги і недоліки співпраці для власного підприємства в сучасних умовах, володіти інформацією про тенденції розвитку аутсорсингу на досліджуваних ринках у світі, орієнтуючи на це власну концепцію розбудови організаційної культури.

Список використаних джерел:

1. Кубишина Н.С., Царук О.Ю. Використання аутсорсингу на ринку логістичних послуг України..URL: <https://core.ac.uk/download/pdf>
2. Логістичний аутсорсинг як механізм підвищення ефективності зовнішньоекономічної діяльності підприємства. URL: <https://kmim.pnu.edu.ua/sites/2021/04/PDF>

Юлія П'ЯТНИЧКА

здобувачка освітньо-професійної програми
«Публічне управління та адміністрування» ЗУНУ
Науковий керівник – д.е.н., професор, професор
кафедри менеджменту, публічного
управління та персоналу ЗУНУ
Григорій МОНАСТИРСЬКИЙ

**ДЕРЖАВНА МІГРАЦІЙНА ПОЛІТИКА:
НОВІ ВИКЛИКИ В УМОВАХ ВІЙНИ**

На сьогоднішній день дослідження державних міграційних процесів та політики є дуже актуальним, тому що війна та конфлікти призводять до значного збільшення числа мігрантів та біженців. Перед державою постають серйозні виклики: потрібно забезпечити безпеку та інтеграцію у суспільство цих людей. Важливо вирішити питання щодо законності дій держав щодо мігрантів та біженців і дотримання їх захисту їх прав. Ці питання вимагають аналізу та дослідження, для того щоб отримати ефективні рішення та план подальших дій для держав та міжнародних організацій.

В умовах війни новизна державної міграційної політики полягає у тому, щоб зосередити увагу на нових викликах, що виникають перед державою в контексті міграції під час війни.